— Két sorba! — ordította a hamis teknősbéka. — Fókák, teknősök, satöbbi. Akkor a kagylókat eltávolítják az útból...

— Ami mindig némi időt vesz igénybe... — vágott közbe a griff.

— Ami alatt te kettőt lépsz előre...!

— És egy tengeri rákot kérsz fel párnak!!

— Kettőt előre, és vissza a párhoz!!!

— Aztán rákcsere és ugyanolyan rendben haza!!!

— Aztán bedobod!!!

— A rákodat!!!

— A tengerbe, amilyen mélyre csak tudod!!!

— Utána úszol!!!

— Bukfencet vetsz a vízben!!!

— Újabb rákcsere!!!

— Aztán haza és vége az első figurának,— fejezte be fáradtan a hamis teknősbéka. Ő is, a griff is egész idő alatt azon igyekeztek, hogy túlbömböljék egymást és úgy ugráltak, mint az őrültek, most azonban nagyon komolyan és szomorúan ültek le és Aliszra néztek.

— Nagyon szép tánc lehet, — mondta félénken Alisz.

— Akarod látni, hogy megy? — kérdezte a hamis teknősbéka.

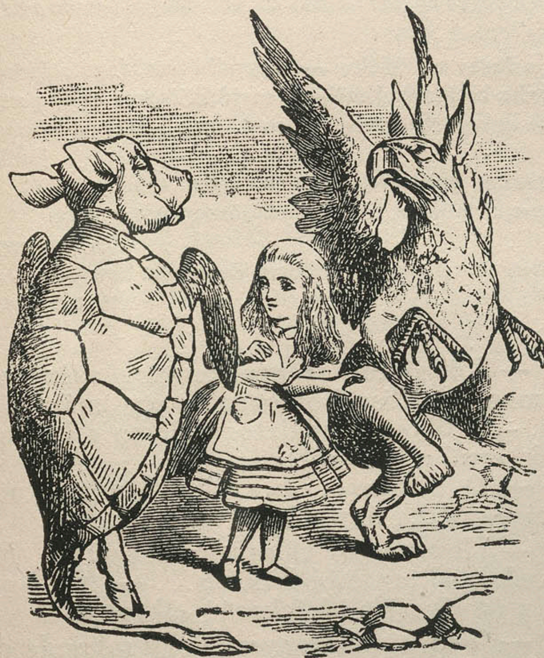
— Szeretném.

— Gyere, megpróbáljuk az első figurát! — kérte föl a hamis teknősbéka a griffet. — Nem is kell hozzá rák. De ki fog énekelni?

— Te énekelj!— mondta a griff. — Én már elfelejtettem a szöveget.

Evvel már rá is kezdték. Nagyon ünnepélyesen körültáncolták Aliszt, néha-néha, ha túl közel mentek el mellette, a lábára is hág-

tak. Elülső patájukkal a taktust ütötték és közben a hamis teknősbéka nagyon lassan és nagyon szomorúan énekelte a következő dalt:

Rajta gyorsan! Gyere bátran! — szólt a fogas a csigának,
Sokan jönnek még utánunk, mindjárt a farkunkra hágnak.
Máris itt a vízikígyó, hemzseg a part, látod ott ni!
Csiga-biga gyere velem, gyere velem táncot ropni!
Jössz-e, nem jössz, jössz-e, nem jössz, jössz-e velem [táncot ropni,
Jössz-e, nem jössz, jössz-e, nem jössz, nem jössz velem [táncot ropni?